

Nr. 238
181

Einführung
wurde von namen der
Verstorbene!

LESSVS,

^{QVO}
OBITVM

VIRI REVERENDISSIMI, PERILLVSTRIS
ET GENEROSISSIMI,

DNI. HENRICI APLATEN,

AB ARCANIS SERENISSIMI REGIS PRVS.
SIE CONSILIIS, SVMMI COLLEGII MAVRITIANI
DECANI SPECTATISSIMI, COLLEGIORVM SSS.
SEBASTIANI, NICOLAI ET GANGOLPHI PRÆ-
POSITI AC THESAVRARII LONGE

DIGNISSIMI,

HEREDITARII IN DEMMERTIN, FRIDEBVRG,
BOENIKENBECK ET INFER. DODELEBEN,

CVM

A. D. XVIII. DEC. MDCCXXXIV. ÆTATIS A. LXXXI.
SPIRITVM DEO PLACIDE REDDIDISSET,

IPSÆ VERO EXEQVIÆ

MAGDEBVRGI XXIX. MART. A. MDCCXXXV. SOLENNI
POMPA HABERENTVR,

VENERABILEM SENEM, *Ni 238*

NOBILITATIS MAGDEBVRGICÆ ORNAMENTVM,
SVI ORDINIS DECVS
DEBITO PIETATIS AFFECTV TRISTISSIMA QVE
MENTE PROSEQUITVR

CAPITVLVM ECCLESIAE COLLEGIATÆ
AD D. SEBASTIANVM.

MAGDEBVRGI,
LITERIS CHRISTIANI LEBERECHT FABRI.

ui Cedrus fueras insignis in ordine
nōstro,
Ferales tandem generose PLATENE,
cupressos

Ponis, & horrentes nobis heu! colligis umbras.

Nempe SCHVLENBVRGI (*) vestigia clara
secutus,

Par meritis & honore, sacrum bene munus obi-
bas,

Nominis ut splendore tui, factisque fideque,
Quas amat Eusebie laudes, nil dulcius esset.

Hinc sibi Præpositum coluit Te nostra corona,
Octo lustra tuis virtutibus usq; nec unquam
Sternendas alte succrescere vident avenas.

(*) ARNSTEDTVS in summo Collegio PLATENII fuit antecessor,
SCHVLENBVRGIVS in Cap. Eccl. Coll. ad D. Sebastianum.

Tu bene verbenis cinxisti lauriger aras,
Ac melius, quam Græca manus Romanaque
norat.

Quos ignes tua dextra dabat? Quæ thurea dona?
Nam tua mens, nostris sociata laboribus, omnes
Implevit numeros, & vincula fecit amoris
Tam bene nixa, dies ut nulla hæc eximat ævo.
Fulminat in nostris, postquam Te fata tulerunt
Præsidium nostrum, tua laus & gloria templis.
Et semper stabit monumentis clara superstes.

FORTVNATE SENEX, Tu nunc tua
fidera condis;

Sed liquidi flevere lacus, Dryadesque puellæ,
Te nemus omne canet linguis, & spumifer Al-
bis.

Nos tua præcipuis cumulamus busta querelis,
Partimur lacrimas, & portio cuique dolorum
est,

Illustres obitus & magni nominis umbram
Magno cum gemitu cumulantes, adsumus una.
Dulces exuviae, quas excipit urna, valete.
Spiritus in cœlis habeat pietatis honores,
Exultans propiore Deo sociisque beatis.

Nos decus ablatum, privati lumine tanto,
Lugemus, tristemque hiemem metuisse necesse
est,
Ni veniat majus columnen fortunaque cœlo.
Nam LEOPOLDVS adest, venietque GEOR-
GIVS alter, (*)
Spem nostram recreans, Jam moesta quiesce
querela:
Ite graves curæ: Subscriptant numina votis!

(*) Georgius Anhaltinus fuit ante CC. annos Praepositus summi
Collegii Mauritanici, Princeps omni laude major.

ALVENSLEBEN
Ni
238

LESSVS,

QVO

OBITVM
DISSIMI, PERILLVSTRIS
ENEROSISSIMI,

HENRICI
ATEN,

RENISSIMI REGIS PRVS.
MI COLLEGII MAVRITIANI
TISSIMI, COLLEGIORVM SSS.
OLAI ET GANGOLPHI PRÆ-
THESAVRARI LONGE
DIGNISSIMI,
DEMERTIN, FRIDEBVRG,
K ET INFER. DODELEBEN,
CVM
DCCXXXIV. ÆTATIS A. LXXXI.
O PLACIDE REDDIDISSET,
VERO EXEQVIÆ
MART. A. MDCCXXXV. SOLENNI
A HABERENTVR,
ABILEM SENEM, *Ni 238*
DEBVRGICÆ ORNAMENTVM,
RDINIS DECVS
S AFFECTV TRISTISSIMA QVE
TE PROSEQVITVR
ECLESIAE COLLEGIATÆ
SEBASTIANVM.

MAGDEBVRGI,

LITERIS CHRISTIANI LEBERECHT FABRI.

